

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
viðurslønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Bundin er skóleysur

Mær dámar ikki skólissur. Kann satt at siga ikki torga skólissur. Tann, sum tær uppfann, átti at fingið eina um hálsin.

Ikki tí, at aldurin forðar mær í at knýta tær. Tað ger hann bara partvist, men tann parturin veksur. Og tað er ikki so lætt sum tað var fyrr. Verri enn so. Fyrr vóru skólissur eisini soleiðis háttaðar, at tá tær vóru knýttar, so fóru tær ikki upp aftur, fyrr enn tær vórðu loystar. Tær vóru ikki sum nú støðugt sjálvloysandi.

Nú eru skólissur rundar og hálar, onkur designara-fjandansskapur helst. Design, snið, er ongan-tíð tað sama sum nytta. Nytta er hvørki smart ella cool. Rundar skólissur fara upp, tá tú hevur gingið í fimm minuttir pluss minus ein. Uttan so, at dupultur knútur er á. Flestar skólissur eru tó nú so stuttar, at illa ber til at knýta tær dupult, uttan at duga onkran knút, sum bara skótar duga og sjómenn eisini fyrr.

Ella í stuttum: skólissur eiga ikki at kunna brúkast til annað enn at arga fólk,

sum ganga í skóm.

At knýta skólissur er heldur ikki heilt vandaleyst longur. Tá tú ert farin at nærkast opnu grøvini, ræður um ikki at missa javnvágina í knýtingarløtuni.

So helt eg, at gummiskógvar vóru bjargingin. Skógvar uttan bond, skógvar, sum tola vatn og salt. Skógvar uttan lissur.

Men, nei, sjálvandi ikki. Gummiskógvar, sum halda longur enn nakrar fáar vikur, fáast ikki. Ikki í Havn, tað eg veit.

Havi roynt, havi roynt. Nakrar vikur, so er hol. Ikki tí, at teir vóru bíligir. Tað vóru teir ikki. Nakrar vikur, ikki hálvan tíma um dagin, so var hol í botninum ella omaná.

Og teir gomlu, góðu hvitbotnaðu fáast sjálvandi ikki longur. Teir vóru ivaleyst ov góðir, ov sterkir. Alt, sum er gott, alt, sum riggar, hvørur so líðandi. Í staðin fyri kunnu vit keypa okkurt, sum kostar tað sama ella meira, men sum einki nyttar.

Tann hvitbotnaði, sum avloysti húðarskógvin, helt eitt heilt ár ella bæði tvey, um væl stoð til. Slíka dygd ber ikki til at selja fólki, tí so verða ov fáir skógvar seldir. Dygd fæst ikki longur fyri pengar, sum vanligir lønartrælir hava. Fyri teir fæst bara dýrt juks.

Gummiskógvar eru annars eisini hentir hjá okkum, sum ganga, tí tað er altíð so vátt. Og gummiskógvar leka ikki, ikki tær fyrstu vikurnar.

Bundin heima við hús er skóleysur maður. Eg kundi gjørt sum øll hini, keypt mær bil. Men hann skal eisini skøðast. Og hann brúkar eisini gummi-skógvar, um til ber at siga so.

Hin grábeinti er altíð skøddur. Hann sveyur í skóm. Har sum trúarfrælsi er, hevur hann úr at gera við oysa bensin á bálini, sum ráðaleysir og vinglutir politikarar royna at slökkja við olju.

Ganga berføttur (hatturin er langt síðani fokin av) ber ikki til í okkara landi, bara inni.

Tá útlendingar spyrja meg, hví allir føroyingar eiga bil ella báðar tveir, svari eg, at svarið er sera einfalt. Teir dagar, sum ikki regnar, er so hált, at ikki er gangandi. Heldur ikki í gummiskóm við holi.

Vit ganga, nøkur fá, hini koyra móti páskum og vári (heldur onkur).

Sunnudagin er várjavndøgur. Tá er vorðið so lýtt, at pálmarnir spíra. Men til alla ólukku eru páskirnar ein tíma styttri í ár. Tí páskanátt skal klokkan flytast fram. Bara eina viku eftir várjavndøgur er summartíð. Vorðið sum optimisma og bjartskygni. Sum at rulla páskaregg niðan eftir undanbrekku. Hví hundin hevur páskaregg r, tá páskir eru fleirtal? Takið eitt tak fyri undantakið, hóast tí bara nýttist tað í undantaksstøðu.

MYND: HEINESEN MYNDIR

10
skjótir

Edvard Nyholm Debess

Yrki: Tónleikari og myndamaður – **Bústaður:** Havn

Tað seinasta, tú hevur lært, er at?

... beint nú lærði eg, at tá trupuleikar standast av proxy í sambandi við DNG-myndafílar, so er nógv lættari at importera teir allar umaftur enn at leita eftir trupuleikanum.

Tann støðugt ringa samvitskan snýr seg um at tú?

... eg havi ikki støðuga ringa samvitsku, men fái ringa samvitsku, tá eg onkuntíð plági meg sjálvan við ringari samvitsku.

Enda setningin: Føroyar burdu:

... givist við at verða so bangnir fyri at lova tí fremmanda inn í okkara lítlu, tryggu og heimligu verð.

Hvat ætlaði tú at blíva, tá ið tú bleivst vaksin?

So nøgdur sum gjørligt

Hvat burdi hitt kynið vitað um títt kyn?

At vit eru OK og royna okkara besta alla tíðina.

Hvat burdu børn vitað um tað at vera vaksin?

So lítið sum gjørligt – skuldi sloppið at verði børn longst gjørligt uttan at dragast við slíkar tankar.

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika?

Eitt myrkakamar til fotoarbeiði.

Um tú tordi, so hevði tú?

... flogið við paraglidara

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?

Heimurin í síni heild er eitt fantastiskt stað, men tolsemi, tolsemi og enn meira tolsemi hevði ikki gjørt hann verri.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

Minnist ikki – tað gerist eg sjáldan!

